

Sygnatura akt I C 929/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 26-09-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant: Beata Grzybowska

po rozpoznaniu w dniu 26-09-2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa M. Z.

przeciwko (...) Bank (...) S.A. we W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 929/13

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 21 grudnia 2012 r. powód M. Z. domagał się ustalenia nieistnienia umowy zawartej przez niego z poprzednikiem strony pozwanej (...) Bank (...) SA w dniu 7 marca 2011 r.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód został w dniu 2 marca 2011 r. nakłoniony do podpisania „jakichś” dokumentów, pod wpływem podstępu i groźby, jak również był wówczas w stanie wyłączającym swobodne i świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli. Po kilku dniach okazało się, że na jego adres domowy przysłano umowę o kredyt. Powód nigdy nie chciał jednak zaciągać jakiegokolwiek zobowiązania.

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 8 marca 2013 r. strona pozwana (...) Bank (...) SA wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że powód zawarł kwestionowaną umowę dobrowolnie. Gdyby następnie powód uznał zawarcie umowy za pochoptne, mógł odstąpić od niej w ciągu 14 dni od daty jej zawarcia. Wadliwości swojego oświadczenia woli w przedmiocie zawarcia umowy, powód w żaden sposób nie udowodnił.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 2 marca 2011 r. powód M. Z. złożył wniosek o zawarcie z poprzednikiem strony pozwanej (...) Bank (...) SA umowę o kredyt, w związku z zawartą umową o zakup fotela masującego. Do podpisania wniosku doszło w czasie wycieczki połączonej z prezentacją towarów. Powód pojechał na wycieczkę autobusem w większej grupie, w której znajdowali się jego znajomi – S. P. (1) i J. K. (1). Propozycję podpisania umowy złożono mu po prezentacji towarów.

(dowód: wniosek o zawarcie umowy – k. 42-45, zeznania S. P. – i J. K. rozprawa w dniu 26 września 2013 r.)

(...) Bank SA zaakceptował wniosek i udzielił powodowi kredytu w dniu 7 marca 2011 r.

(bezsporne)

W dniu 18 marca 2011 r. powód otrzymał w związku z w/w umową druki przelewów obejmujące raty kredytu. Pismem z 30 marca 2011 r. pełnomocnik powoda zawiadomił kredytodawcę, że powód nie podpisywał żadnej umowy i do czasu szczegółowego wyjaśnienia przedmiotowej kwestii nie będzie płacił żadnych należności na rzecz banku.

(dowód: pismo z 30 marca 2011 r. – k. 9)

W dniu 19 kwietnia 2011 r. kredytodawca przesłał powodowi kopię umowy.

(dowód: pismo z 19 kwietnia 2011 r. – k. 10)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 189 kpc powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Interes prawny powoda w wytoczeniu powództwa nie był kwestionowany. Bezspornym było, że zaciągnął on wobec strony pozwanej zobowiązanie, od którego następnie chciał się uchylić.

Powód starał się w niniejszym postępowaniu wykazać, że zawarta przez niego umowa z poprzednikiem strony pozwanej była nieważna.

Zgodnie z art. 82 kc nieważne jest oświadczenie woli złożone przez osobę, która z jakichkolwiek powodów znajdowała się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji lub wyrażenie woli. Powód nie był jednak w stanie wykazać, że znajdował się w stanie przywołanym w cytowanym przepisie w dniu, w którym zawarł ze stroną pozwaną umowę wskazane w pozwie.

Na powyższą okoliczność przywołano w toku procesu zeznania dwóch świadków obecnych przy podpisywaniu wniosku kredytowego przez powoda – zeznania te były jednak w odniesieniu do stanu psychicznego powoda i przyczyn zawarcia przez niego umowy niespójne i jako takie niewiarygodne. W szczególności świadek S. P. (1) stwierdził, że powód nie był pijany, a do podpisania umowy został przekonany, ewentualnie nakłoniony, bliżej niesprecyzowaną groźbą. Powoda wybrano do podpisania umowy, albowiem był osobą, wg słów tego świadka „dobrotliwą”. Świadek ten nie wskazywał zatem w ogóle, ażeby powód był w stanie wyłączającym świadome i swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli, akcentując raczej w pierwszej kolejności, że powód został „przekonany” do podpisania umowy.

Świadek J. K. (1) wskazał natomiast, że powoda do zawarcia umowy nakłoniono groźbą, sugerując mu, że nie zostanie odwieziony do domu. Świadek ten dopiero w dalszej części swoich zeznań stwierdził, że powód był pijany, nie wskazywał jednak stopnia upojenia, ani nie potwierdził, że to upojenie alkoholowe było przyczyną podpisania wniosku kredytowego. Z zeznań wskazanego świadka wynikało, że powód obawiał się groźby, zatem musiał rozumieć, co się do niego mówi. Nie ma zatem podstaw, ażeby przyjąć, że samo spożywanie alkoholu wyłączyło u niego możliwość swobodnego podejmowania decyzji i wyrażenia woli.

Odnosnie pozostałych wskazywanych w pozwie wad oświadczenia woli, tj. błędu i groźby, wypada zauważyć, że uprawnienie do uchylecia się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu wygasa z upływem roku od jego wykrycia, a w razie groźby – z upływem roku, od chwili, kiedy stan obawy ustał (por. art. 88 § 1 i 2 kc). W rozpoznawanej sprawie powód musiał wykryć ewentualny błąd najpóźniej w kwietniu 2011 r. w związku z otrzymaną korespondencją od kredytodawcy, stan obawy przed groźbą ustał natomiast już w marcu 2011 r. Z pozwu nie wynikało bowiem, ażeby powodowi grożono poza dniem podpisania umowy, a groźba wg zeznań J. K. dotyczyła jedynie nieodwiezienia powoda do domu w dniu podpisania umowy. Tym samym stwierdzić należy, że powoływanie się na błąd lub groźbę po raz pierwszy dopiero w pozwie wniesionym w grudniu 2012 r. było już spóźnione.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo jako niezasadnione, jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zasądając na rzecz pozwanego zwrot kosztów zastępstwa prawnego.